

42119 TB

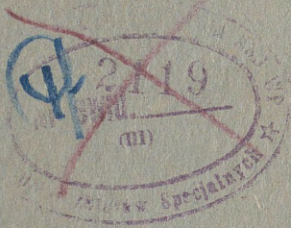
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA DOWODZENIA

JAWNE

ASG WP wewn. 3989/86

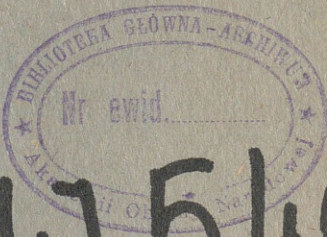
Egz. Nr.1

Ppłk dr Bogdan TARASIUK

PRACA SZTABU PUŁKU W NATARCIU

SKRYPT

WARSZAWA

1986

42119

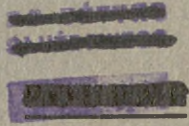
T13

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA DOWODZENIA

JAWNE

ASG WP wewn. 3989/86

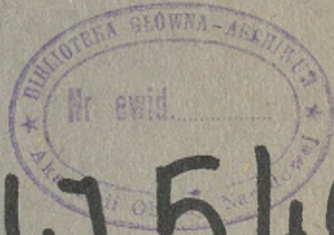
Egz. Nr.....1

Ppłk dr Bogdan TARASIUK

PRACA SZTABU PUŁKU W NATARCIU

SKRYPT

47540

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

PRZEKLASYFIKOWANO
SZTABI WOJSK LĄDOWYCH

Protokół Nr 54305
KATEDRA DOWODZENIA

JAWNE

ASG WP wewn. 3989/86

PRZEKLASYFIKOWANO

Protokół Nr 12657

~~SECRET~~
POUFNE

Egz. nr.... 1

ppłk dr Bogdan TARASIUK
PRACA SZTABU PUŁKU W NATARCIU
Skrypt

Spis treści

	strona
Wstęp	3
1. Czynniki wpływające na wybór metody i treści pracy dowódcy i sztabu pułku w natarciu	4
2. Metody pracy dowódcy i sztabu pułku w zakresie przygotowania natarcia	4
2.1. Metoda równoległego przygotowania natarcia	4
2.2. Metoda kolejnego przygotowania natarcia	5
3. Kolejność i treść pracy sztabu pułku podczas przygotowania natarcia	6
3.1. Praca sztabu pułku do czasu otrzymania zadania bojowego	6
3.2. Praca sztabu pułku po otrzymaniu zadania bojowego	8
4. Praca sztabu pułku podczas prowadzenia natarcia	17
Zakończenie	19

WSTĘP

W rezultacie zmian, jakie zachodzą w charakterze i sposobach prowadzenia działań bojowych, dowodzenie wojskami staje się coraz bardziej złożone i trudne. Przewidywany charakter pola walki stawia wobec niego coraz to wyższe wymagania. Szczególnego znaczenia nabiera operatywność dowodzenia uwarunkowana zjawiskami ciągle zmniejszającego się czasu na przygotowanie walki.

Z wymagań stawianych wobec dowodzenia wynika konieczność stosowania takich metod pracy organów dowodzenia, które zapewnią dowódcy szybkie podjęcie decyzji i jak najszybsze przekazanie zadań do wojsk, a podległym organom dowodzenia wystarczającą ilość czasu na zorganizowanie walki.

Wprowadzony do użytku w siłach zbrojnych PRL Regulamin walki wojsk lądowych część I, dywizja - pułk, określa wymagania stawiane przed dowodzeniem wojskami i w nowym świetle ukazuje metody pracy dowódcy i sztabu podczas przygotowania działań bojowych.

Przedstawiony skrypt jest rozwinięciem przedstawionych w regulaminie zasad i metod pracy dowódcy i sztabu pułku. Do chwili wprowadzenia do użytku w ASG WP podręcznika "Dowodzenie dywizją /pułkiem/ w działaniach bojowych" jest on pomocą szkoleniową dla nauczycieli akademickich i słuchaczy.

1. CZYNNIKI WPLYWAJĄCE NA WYBÓR METODY I TREŚĆ PRACY DOWÓDCY I SZTABU PUŁKU W NATARCIU

Na wybór metody oraz treść pracy dowódcy i sztabu pułku w natarciu istotny wpływ mają następujące czynniki:

- sytuacja operacyjno - taktyczna;
- warunki przejścia pułku do natarcia;
- czas na organizowanie natarcia.

Zasadniczym czynnikiem wywierającym wpływ na wybór metody pracy dowódcy i sztabu jest czas.

We wszystkich wypadkach przyjęte metody pracy powinny zapewnić:

- celowe uczestnictwo w niej wszystkich szczebli dowodzenia;
- terminowość oraz pełne i właściwe wykonanie wszystkich koniecznych przedsięwzięć organizacyjnych;
- pozostawienie wojskom jak największej ilości czasu niezbędnego do ich bezpośredniego przygotowania się do natarcia.

2. METODY PRACY DOWÓDCY I SZTABU PUŁKU W ZAKRESIE PRZYGOTOWANIA NATARCIA

Biorąc za podstawę kryterium czasu można wyróżnić dwie zasadnicze metody pracy dowódcy i sztabu nad przygotowaniem natarcia:

- metoda równoległego przygotowania natarcia /walki/;
- metoda kłębnego przygotowania natarcia /walki/;

W niektórych wypadkach przygotowanie walki może się odbywać z uwzględnieniem obu tych metod.

2.1. Metoda równoległego przygotowania natarcia

Metoda równoległego przygotowania natarcia jest metodą podstawową. Stosuje się ją w warunkach ograniczonego czasu.

Istota jej polega na tym, że organizowanie walki na szczeblach niższych rozpoczyna się natychmiast po ogłoszeniu zamiaru walki /natarcia/ przez przełożonego, na podstawie wydanych przez niego wstępnych zarządzeń bojowych /schemat nr 1/.

Kolejność pracy dowódcy i sztabu przy stosowaniu tej metody może być następująca /schemat nr 2/:

Po otrzymaniu wstępnego zarządzenia bojowego dowódca pułku:

- analizuje zadanie;
- określa przedsięwzięcia, które należy niezwłocznie zrealizować w celu szybszego przygotowania pododdziałów do walki:

- przeprowadza lub zatwierdza kalkulację czasu;
- daje wytyczne szefowi sztabu dotyczące: zapoznania przez niego zastępców dowódcy, szefów rodzajów wojsk i służb, dowódców pododdziałów z zadaniem organizacji rozpoznania, rekonesansu oraz przygotowania danych niezbędnych do podjęcia decyzji;

- ocenia sytuację;
- określa zamiar walki;
- melduje go przełożonemu;
- zapoznaje z nim zastępców, szefów rodzajów wojsk i służb;
- wydaje wstępne zarządzenia bojowe pododdziałom.

Po otrzymaniu rozkazu bojowego /zarządzenia bojowego/:

- kończy podejmowanie decyzji z mapy;
- wydaje rozkaz bojowy i wytyczne do organizacji zabezpieczenia walki, dowodzenia, pracy partyjno - politycznej i kontroli przygotowania pododdziałów do działań;

- wyjeżdża w teren; gdzie:
 - przeprowadza rekonesans;
 - uściśla decyzję i zadania dla pododdziałów oraz organizuje między nimi współdziałanie.

Nawet w skrajnie ograniczonym czasie dowódca pułku powinien zapewnić sobie możliwość uściślenia decyzji w terenie, a zwłaszcza zadań dla pododdziałów oraz głównych problemów współdziałania.

Pozytywne strony tej metody /zalety/:

- możliwość skrócenia czasu prac planistyczno - organizacyjnych wykonywanych na kilku szczeblach dowodzenia;
- wydzielenie pododdziałom więcej czasu na przygotowanie się do działań /natarcia/.

Negatywne strony tej metody /wady/:

- fragmentaryczne uzyskiwanie danych przez podległe organy dowodzenia do podejmowania decyzji;
- możliwość pewnych zmian decyzji w kolejnych grupach informacji /zmiany w rozkazie bojowym w stosunku do wstępnego zarządzenia bojowego/.

Trzy skrajnie ograniczonym czasie /w dynamice walki/ stosujemy pewną odmianę metody równoległego przygotowania walki. Istota jej polega na przyspieszeniu przekazywania do podwładnych organów dowodzenia informacji decyzyjnych. Zadania bojowe przekazuje się zazwyczaj w formie zarządzeń bojowych.

2.7. Metoda kolejnego przygotowania natarcia

Metodę kolejnego przygotowania natarcia stosuje się w warunkach posiadania dostatecznej ilości czasu na jego zorganizowanie.

Istotę tej metody stanowi organizowanie walki na podstawie otrzymanego rozkazu bojowego lub zarządzenia bojowego. Kolejno: najpierw w pułku, a następnie w podległych pododdziałach.

Kolejność pracy dowódcy i sztabu przy stosowaniu tej metody może być następująca /omówić wykorzystując schemat nr 2, wykazać równocześnie różnice w stosunku do poprzedniej metody/.

Po otrzymaniu rozkazu lub zarządzenia bojowego dowódca pułku:

- analizuje zadanie;
- określa przedsięwzięcia, które należy zrealizować dla szybszego przygotowania pododdziałów do wykonania postawionego im zadania;
- przeprowadza lub zatwierdza kalkulację czasu;
- daje wytyczne szefowi sztabu w sprawie zapoznania zastępców dowódcy, szefów rodzajów wojsk i służb z zadaniem, organizacji rozpoznania i rekonesansu oraz przygotowania danych niezbędnych do podjęcia decyzji;
- ocenia sytuację;
- podejmuje decyzję z mapy;
- melduje decyzję przełożonemu;
- wydaje rozkaz bojowy i wytyczne do organizacji zabezpieczenia działań bojowych, dowodzenia, pracy partyjno - politycznej i kontroli przygotowania pododdziałów do wykonania zadania bojowego;
- wyjeżdża w teren, gdzie:
 - przeprowadza rekonesans;
 - uściśla decyzję i zadania dla pododdziałów oraz organizuje współdziałanie.

W zależności od sytuacji i posiadanego czasu kolejność pracy dowódcy w zakresie organizowania walki może być inna. We wszystkich wypadkach dowódca i sztab tak powinni zorganizować pracę, aby pozostawić pododdziałom jak najwięcej czasu na przygotowanie się do wykonania zadania.

3. KOLEJNOŚĆ I TREŚĆ PRACY SZTABU PUŁKU PODCZAS PRZYGOTOWANIA NATARCIA

Kolejność i treść pracy sztabu pułku podczas przygotowania natarcia zależy głównie od przyjętej przez dowódcę pułku metody pracy.

3.1. Praca sztabu pułku do czasu otrzymania zadania bojowego

Praca sztabu pułku po otrzymaniu zarządzenia wstępnego, do czasu otrzymania zadania bojowego nakierowana jest głównie na przygotowanie sztabu do przejęcia zadania bojowego oraz przygotowania pododdziałów do czekającego ich zadania.

Szef sztabu pułku uwzględniając aktualną sytuację i możliwy jej rozwój oraz treść zarządzenia wstępnego otrzymanego ze sztabu dywizji powinien:

1. Wydać wytyczne dotyczące:
 - organizacji pracy na stanowisku dowodzenia;
 - przeciwdziałania rozpoznaniu nieprzyjaciela, w tym wykorzystania technicznych środków łączności;
 - zaopatrzenia oficerów dowództwa pułku w mapy przewidywanego kierunku natarcia;
 - organizacji zbierania, opracowywania i wymiany informacji;
 - organizacji przyjęcia zadania bojowego.
2. Być w gotowości do zameldowania dowódcy pułku propozycji dotyczących sposobu realizacji nakazanych w zarządzeniu wstępnym przełożonego przedsięwzięć.
3. Zorganizować nawiązanie bezpośredniej łączności z sąsiadem prowadzącym działanie bojowe w przodzie /jeżeli taki istnieje/.
4. Zorganizować zbieranie informacji o nieprzyjacielu.

Starszy oficer operacyjny sztabu pułku

1. Organizuje zaopatrzenie oficerów dowództwa w mapy.
2. Organizuje zbieranie i opracowanie /w ścisłej współpracy z innymi oficerami sztabu i rodzajów wojsk i służb/ danych o sytuacji, dotyczących:
 - aktualnego stanu ukończenia i napromienienia podległych pododdziałów;
 - stanu i gotowości pododdziałów artylerii i obrony przeciwlotniczej;
 - stanu zapasów materiałowych w pododdziałach;
 - położenia /rozmszczenia/ pododdziałów oraz sytuacji skażeń i terenu w rejonie wyjściowym oraz na kierunku przewidywanego natarcia pułku;
 - położenie i możliwości bojowych sąsiada prowadzącego walkę w przodzie.
3. Przygotowuje, a następnie po podpisaniu przez dowódcę /szefa sztabu/ przesyła do sztabu dywizji meldunek o stanie i położeniu pododdziałów.

Szef rozpoznania pułku:

- organizuje rozpoznanie i zbieranie aktualnych informacji o nieprzyjacielu i terenie.

Zbieranie i opracowanie przez sztab pułku maksymalnej ilości informacji o sytuacji oraz wykonanie innych prac przygotowawczych do czasu otrzymania zadania bojowego, znacznie przyspieszy późniejszą pracę nad przygotowaniem natarcia.

3.2. Praca sztabu pułku po otrzymaniu zadania bojowego

W pracy sztabu pułku podczas przygotowania natarcia możemy wyróżnić następujące, zasadnicze przedsięwzięcia:

1. Udział w przyjęciu zadania bojowego.
2. Udział w wypracowaniu decyzji i jej opracowanie.
3. Udział w opracowaniu i przekazaniu zadań bojowych.
4. Udział w organizacji i prowadzeniu rekonesansu.
5. Udział w organizacji współdziałania.
6. Udział w organizacji zabezpieczenia działań bojowych.
7. Organizacja służby porządkowo - ochronnej.
8. Organizacja dowodzenia.
9. Organizacja i udział w kontroli i pomocy.

Ad 1. Udział sztabu w przyjęciu zadania bojowego

W przyjęciu zadania bojowego pułku biorą zazwyczaj udział: dowódca pułku, szef sztabu i starszy oficer operacyjny.

Przygotowując natarcie w ograniczonym czasie pułk otrzymuje zadanie bojowe w formie wstępnego zarządzenia bojowego, najczęściej przez techniczne środki łączności lub rzadziej przez oficerów dowództwa dywizji.

Treść otrzymanego zadania bojowego nanosi się w pułku równolegle na trzy mapy: dowódcy pułku, szefa sztabu i starszego oficera operacyjnego.

Ad 2. Udział sztabu w wypracowywaniu decyzji i jej opracowaniu

Kolejność pracy sztabu w wypracowywaniu decyzji i jej opracowaniu zależy od przyjętej przez dowódcę kolejności pracy /którą przedstawiłem poprzednio - patrz "Ideowy model pracy ..."/.

Sztab bierze udział prawie we wszystkich przedsięwzięciach realizowanych przez dowódcę pułku.

Analiza zadania

Szef sztabu pułku może wspólnie z dowódcą analizować zadanie i określać przedsięwzięcia, które należy niezwłocznie zrealizować w celu szybszego przygotowania pododdziałów do walki. On też najczęściej przeprowadza kalkulację czasu.

W czasie, kiedy dowódca pułku z szefem sztabu analizują zadanie i kalkulują czas, starszy oficer operacyjny zapoznaje zastępców dowódcy i szefów rodzajów wojsk z treścią otrzymanego zadania bojowego. Następnie oficerowie rodzaju wojsk dokonują wymiany informacji zawartych we wstępnych zarządzeniach bojowych rodzajów wojsk.

W zakresie organizacji rekonesansu szef sztabu określa:

- czas przeprowadzenia rekonesansu;
- ilość i skład grup rekonesansowych oraz ich zadania;
- punkty pracy i zagadnienia rozpatrywane na nich;
- przedsięwzięcia w zakresie zabezpieczenia łączności;
- ubezpieczenie grup rekonesansowych i sposób zapewnienia skrytości prowadzenia rekonesansu;
- miejsce i czas spotkania z przedstawicielem wojsk zabezpieczających wejście pułku do walki;
- miejsce i czas zbiórki uczestników rekonesansu i sposób przejazdu na punkty pracy.

W wytycznych do przygotowania danych do podjęcia decyzji określa:

- kto, w jakim czasie i jakie dane powinien przygotować do decyzji dowódcy;
- sposób przedstawienia przygotowanych danych.

Kończąc wydawanie wytycznych, szef sztabu powinien określić, jakie dokumenty, w jakiej formie i w jakim terminie należy opracować.

Ocena sytuacji - przygotowanie danych do decyzji dowódcy

W ramach oceny sytuacji oficerowie sztabu powinni przygotować i być gotowi do zameldowania dowódcy pułku:

Szef rozpoznania pułku:

- oceny ogólnego składu i charakteru działań nieprzyjaciela w pasie natarcia dywizji;
- oceny sił i środków, ugrupowania i możliwości bojowych nieprzyjaciela w pasie natarcia pułku;
- oceny prawdopodobnego charakteru działań nieprzyjaciela;
- sposób realizacji głównych zadań rozpoznania.

Starszy oficer operacyjny sztabu pułku:

- położenia, stanu i gotowości pododdziałów pułku do natarcia;
- aktualnego stosunku sił wojsk prowadzących działania bojowe na kierunku wejścia pułku do walki oraz ewentualną potrzebę i możliwości ich wzmocnienia;
- możliwości pułku /z uwzględnieniem sił i środków wzmocnienia/ w zakresie przyjęcia zamierzonego przez dowódcę ugrupowania bojowego i wykonanie zadania bojowego przy określonym /niezbędnym/ stosunku sił;
- kalkulacji czasu przesunięcia pułku na rubież ataku;
- warunków terenowych w pasie natarcia pułku i ich wpływu na możli-

wości użycia pododdziałów, tempo natarcia itp. oraz możliwe zmiany terenowe w wyniku uderzeń jądrowych i ich wpływ na działanie wojsk pułku w natarciu;

- możliwości realizacji przedsięwzięć w zakresie: obrony przed BMR, powszechnej obrony plot, maskowania, obrony radioelektronicznej.

Szef sztabu pułku:

- treści i wskaźników otrzymanego zadania bojowego;
- wniosków z oceny położenia i stanie ukończenia wojsk;
- potrzeb i możliwości zapewnienia niezbędnego stosunku sił w pasie natarcia pułku;
- propozycji decyzji;

W przypadku ograniczonego czasu na przygotowanie natarcia poszczególni oficerowie nie składają pełnych /rozwinętych/ meldunków, lecz odpowiadają na pytania dowódcy lub meldują rozwiązanie nakazanych w wytycznych dowódcy i szefa sztabu problemów.

Opracowanie decyzji dowódcy

Decyzję opracowuje się na mapie z legendą. Równolegle z wypracowaniem decyzji przez dowódcę jest ona rysowana na jego mapie roboczej, a następnie na mapie szefa sztabu i starszego oficera operacyjnego.

W warunkach ograniczonego czasu dowódca pułku /wyznaczony oficer sztabu/ w miarę rozstrzygania poszczególnych problemów rysuje je na swojej mapie roboczej.

Zazwyczaj są to:

- wnioski z oceny nieprzyjaciela;
- uderzenia jądrowe wykonywane na korzyść /w pasie/ pułku;
- odcinek przełamania pułku;
- kierunek głównego uderzenia;
- ugrupowanie bojowe i zadania batalionów;
- główne problemy współdziałania.

Ponadto z udziałem oficerów rodzajów wojsk uzgadniają i rysują dane dotyczące użycia rodzajów wojsk.

Równolegle starszy oficer operacyjny pułku /oficer operacyjny/ przy współudziale oficerów rodzajów wojsk, pod nadzorem szefa sztabu, opracowują poszczególne zagadnienia i legendy do decyzji.

W legendzie ujmuje się:

1. Wnioski z oceny nieprzyjaciela.
2. Cel i zamiar działań bojowych.
3. Zestawienie stanu osobowego i sprzętu bojowego oraz stan napromienienia.

4. Podział sił i środków.
5. Stosunek sił i środków.
6. Czas i układ artyleryjskiego zabezpieczenia podejścia przygotowania ataku, metoda i głębokość artyleryjskiego wsparcia ataku.
7. Gotowość do natarcia.
8. Sygnały dowodzenia.
9. Zabezpieczenie materiałowe.

Opracowana decyzja dowódcy z legendą jest podstawą do wydania rozkazu bojowego podległym pododdziałom oraz szczegółowego planowania natarcia.

Ad 3. Udział w opracowaniu i przekazaniu zadań bojowych

Sztab pułku opracowuje i przekazuje podległym pododdziałom:

- zarządzenie wstępne;
- wstępne zarządzenie bojowe;
- oraz opracowuje /zapisuje/ wydawany ustnie przez dowódcę pułku rozkaz bojowy lub zarządzenie bojowe.

W zarządzeniu wstępnym podaje się:

1. Do jakich zadań należy się przygotować i w jakim terminie.
2. Terminy realizacji najważniejszych przedsięwzięć związanych z przygotowaniem się do walki.
3. Sposób i termin otrzymania zadania bojowego.

We wstępnym zarządzeniu bojowym podaje się:

1. Wiadomości o nieprzyjacielu.
2. Dane z zamiaru dowódcy ^{x/}.
3. Pas natarcia batalionu i kierunek głównego uderzenia.
4. Obiekty obezwładniane na jego rzecz środkami pułku.
5. Rubież ataku i rubieże zadań.
6. Sąsiadów /rubieże ich zadań i kierunki natarcia/.
7. Czas gotowości i zasadnicze przedsięwzięcia związane z przygotowaniem walki.
8. Terminy i sposoby otrzymania zadań.

W rozkazie bojowym ujmuje się:

1. Krótkie wnioski z oceny zgrupowania i działań wojsk nieprzyjaciela.
2. Zadanie bojowe pułku.

:// Punkt ten uwzględnia się w procesie nauczania w ASG.

3. Sposób użycia przez przełożonego broni jądrowej i innych środków rażenia w pasie działania pułku;

Zadania desantów powietrznych i morskich, jeżeli są wysadzane w pasie działania pułku oraz zadania sąsiadów i linie rozgraniczenia z nimi.

4. Zamiar walki.

5. Zadania bojowe /po słowie "rozkazuję"/ stawiane:

- pododdziałom pierwszego rzutu;
- pododdziałom drugiego rzutu /odvodu ogólnowojskowego/;
- pododdziałom artylerii /grupom artylerii/;
- pododdziałom przeciwlotniczym;
- odwodom i oddziałowi zaporowemu.

6. Zużycie zasadniczych rodzajów amunicji w ciągu dnia walki.

7. Czas gotowości wojsk.

8. Miejsca i czas rozwijania stanowisk dowodzenia i kierunki ich przemieszczenia oraz zastępcę dowódcy pułku, wyznaczonego spośród dowódców pododdziałów w razie zniszczenia stanowiska dowodzenia.

W zarządzeniu bojowym ujmuje się:

1. Krótkie wnioski z oceny nieprzyjaciela.
2. Zadanie bojowe pułku batalionu.
3. Obiekty obowiązkowe na jego rzecz środkami przełożonych.
4. Czas gotowości do działań.

Ad 4. Udział sztabu w organizacji i prowadzeniu rekonesansu

Rekonesans planuje i organizuje sztab pułku zgodnie z wytycznymi dowódcy pułku lub szefa sztabu.

Starszy oficer operacyjny /oficer operacyjny/ przy współpracy z innymi oficerami dowództwa, pod nadzorem szefa sztabu, opracowuje plan rekonesansu w formie tabelarycznej na blankiecie lub w notatniku dowódcy oraz w formie graficznej na mapie.

W planie rekonesansu ujmuje się:

- cel rekonesansu;
- organizację rekonesansu, w tym: skład i wyposażenie grup rekonesansowych; ich ochronę, organizację wyjazdu oraz miejsce i termin meldowania dowódcy pułku wyników rekonesansu innych grup rekonesansowych;
- treść pracy grupy rekonesansowej, a w tym: miejsca punktów pracy i czas pracy na nich oraz treść rozpatrywanych zagadnień.

Na mapie przedstawia się:

- miejsce punktów pracy;
- drogi dojazdu i kalkulację przejazdu.

po zatwierdzeniu przez dowódcę planu rekonesansu, szef sztabu lub autor planu zapoznaje z jego treścią uczestników rekonesansu i organizuje wyjazd na rekonesans.

Ad 5. Udział sztabu w organizacji współdziałania

Na podstawie decyzji dowódcy pułku i jego wytycznych oraz wytycznych sztabu dywizji, sztab pułku uzgadnia działanie wojsk podległych, wspierających i współdziałających na całą głębokość walki według zadań, rubieży, czasu i sposobów wykonania zadań /najszczegółowiej na głębokość zadania bliższego pułku/.

Uzgadniając współdziałanie przy wykonaniu określonego zadania określa się:

- cel działania;
- możliwe przeciwdziałanie nieprzyjaciela;
- sposób działania sił i środków przełożonego, wojsk wspierających i sąsiadów w trakcie wykonywania zadania;
- precyzuje się działanie sił i środków własnych wykorzystywanych do wykonania określonego zadania;
- zgrywa się działanie i wysiłki tych wojsk według rubieży, czasu i sposobów wykonania zadania;
- ustala się jednolite sygnały dowodzenia, powiadamiania i współdziałania oraz dozory i jednolitą numerację celów itp.

Powyższe ustalenia nanosi się na mapę roboczą szefa sztabu oraz ujmuje się w planie współdziałania.

Plan współdziałania opracowuje się zazwyczaj w formie tabelarycznej lub graficznie na mapie /roboczej szefa sztabu/ z legendą.

Ad 6. Udział sztabu w organizacji zabezpieczenia działań bojowych

Zabezpieczenie działań bojowych planuje i organizuje sztab pułku oraz oficerowie rodzajów wojsk na podstawie decyzji dowódcy i jego wytycznych w tym zakresie /wydanych bezpośrednio po wydaniu rozkazu bojowego/.

Zadania zabezpieczenia działań bojowych przekazuje się wykonawcom w formie wytycznych.

R o z p o z n a n i e . Zadania do rozpoznania stawia osobiście dowódca pułku. Na ich podstawie szef sztabu wydaje szczegółowe wytyczne do rozpoznania, które mogą zawierać:

- zadania rozpoznania, kolejność i czas ich wykonania;
- kierunki, rejony i obiekty, na których należy skupić, główny wysiłek rozpoznania;

- skład sił i środków dla rozpoznania najważniejszych obiektów;
- skład odwodu sił i środków rozpoznania, jego rozmieszczenie oraz sposób jego odtwarzania w toku natarcia pułku;
- zakres i terminy przygotowania pododdziałów wydzielonych do rozpoznania;
- terminy i sposób przedstawiania meldunków;
- termin zakończenia planowania i organizowania rozpoznania.

Bezpośrednim organizatorem i koordynatorem rozpoznania pułku jest starszy oficer rozpoznania. Przewidywane zadania rozpoznania przedstawia on na swojej mapie roboczej.

O P B M R

Obronę przed bronią masowego rażenia, na podstawie wytycznych dowódcy /szefa sztabu/, planuje i organizuje starszy oficer sztabu pułku przy ścisłej współpracy z oficerami rodzajów wojsk.

Powinien on:

- zaplanować i zorganizować obserwację i rozpoznanie skażeń;
- ustalić dopuszczalną dawkę napromienienia dla poszczególnych pododdziałów;
- określić sposób działania, kolejność i sposób przekraczania przez pododdziały stref skażeń i rejonów zniszczeń, pożarów, zatopień;
- ustalić terminy przeprowadzenia kontroli napromienienia i składania meldunków;
- przewidzieć sposób i kolejność odtwarzania zdolności bojowej wojsk i likwidacji skutków użycia broni masowego rażenia w pułku;
- wydzielić siły i środki do grup ratunkowo - ewakuacyjnych;
- ustalić sposób i sygnały powiadamiania.

Przedsięwzięcia w tym zakresie przedstawia na swojej mapie roboczej oraz w niezbędnym zakresie na mapie decyzji.

P o w s z e c h n a o b r o n a p r z e c i w l o t n i c z a .
W zakresie powszechnej obrony przeciwlotniczej starszy oficer operacyjny sztabu pułku powinien zaplanować i przedstawić dowódcy /przy ścisłej współpracy z szefem OPlot/

- sposób organizacji obserwacji wzrokowej i alarmowania wojsk;
- zakres wykorzystania broni etatowej, pokładowej i artyleryjskiej do walki z samolotami i śmigłowcami nieprzyjaciela;
- sposób maskowania wojsk;
- zakres inżynierskiej rozbudowy rejonu wyjściowego;
- sposób rozśrodkowania wojsk.

U b e z p i e c z e n i e. Za organizację i realizację ubezpieczenia pododdziałów w natarciu odpowiada szef sztabu pułku. Bezpośrednim organizatorem jest starszy oficer operacyjny sztabu pułku.

Szef sztabu w wytycznych do ubezpieczenia zazwyczaj podaje:

- siły i środki do ubezpieczenia ich zadania;
- rejonny rozmieszczenia organów ubezpieczenia oraz drogi ich marszu;
- czas wykonania zadań i sposób współdziałania z pozostałymi wojskami;
- sposób utrzymania łączności z organami ubezpieczenia.

Starszy oficer operacyjny sztabu pułku planując ubezpieczenie ustala:

- prawdopodobne kierunki zagrożenia;
- szczegółowe zadania organów ubezpieczenia oraz niezbędne siły

i środki do ich wykonania;

- czas i sposób realizacji tych zadań;
- kierunki przesunięcia lub drogi marszu organów ubezpieczenia;
- organizację dowodzenia z organami ubezpieczenia;
- sygnały dowodzenia i współdziałania.

Najważniejsze zagadnienia z zakresu ubezpieczenia przedstawia się na mapie decyzji. Szczegółowe zadania w tym zakresie przedstawia się na mapie roboczej szefa sztabu i starszego oficera operacyjnego sztabu pułku oraz w niezbędnym zakresie na mapach roboczych zainteresowanych oficerów rodzajów wojsk.

M a s k o w a n i e. Za organizację i realizację maskowania odpowiada szef sztabu. Bezpośrednim organizatorem jest starszy oficer operacyjny sztabu pułku.

Planując maskowanie starszy oficer operacyjny sztabu pułku powinien:

- zapewnić maskowanie dowodzenia pododdziałami;
- zapewnić skryte przeprowadzenie rekonesansu;
- ukryć i zamaskować punkty dowodzenia;
- zapewnić maskowanie wojsk w rejonie wyjściowym do natarcia w czasie przesunięcia na rubież ataku i w czasie natarcia;
- zapewnić ukrycie manewru drugiego rzutu i odwodów.

W tym celu uzgadnia i ustala on z oficerami rodzajów wojsk:

- siły i środki do maskowania;
- sposób i terminy realizacji zadań maskowania;
- zakres i sposób wykorzystania środków maskujących;
- przedsięwzięcia dotyczące maskowania radioelektronicznego, fotograficznego, dźwiękowego i wzrokowego.

Zasadnicze przedsięwzięcia z zakresu maskowania przedstawia się na mapie decyzji, szczegóły na mapie roboczej starszego oficera operacyjnego sztabu pułku.

Ad 7. Organizacja służby porządkowo - ochronnej

Służbę porządkowo - ochronną organizuje sztab pułku na podstawie decyzji dowódcy i zarządzenia sztabu nadrzędnego w celu zapewnienia zorganizowanego, terminowego i skrytego przesunięcia i rozwinięcia wojsk pułku do natarcia oraz utrzymania ustalonego porządku na drogach marszu.

Do podstawowych zadań służby porządkowo - ochronnej należy:

- regulowanie ruchu wojsk pułku;
- zapewnienie zorganizowanego przemieszczenia stanowisk dowodzenia;
- kontrolowanie przestrzegania przez wojska ustalonego porządku i zasad maskowania;
- spowodowanie zwolnienia określonych dróg marszu dla wojsk wykonujących główne i terminowe zadania;
- zbieranie i kierowanie do macierzystych pododdziałów żołnierzy, którzy od nich odłączyli oraz pozostawionego uzbrojenia i sprzętu technicznego;
- terminowe meldowanie sztabowi i uprzedzanie wojsk o stanie dróg marszu oraz sytuacji promieniotwórczej, chemicznej i biologicznej itp.

Służbę porządkowo - ochronną rozwija się zawczasu, przed wyjściem wojsk na drogę marszu.

Do pełnienia służby wyznacza się oficerów sztabu i etatowy pododdział służby porządkowo - ochronnej. Mogą być również wyznaczone inne przygotowane do tego pododdziały.

Przedsięwzięcia służby porządkowo - ochronnej przedstawia się zwykle na mapie roboczej i w notatniku oficera operacyjnego pułku, który najczęściej jest bezpośrednim organizatorem służby porządkowo - ochronnej w pułku.

Ad 8. Organizacja dowodzenia

Organizując dowodzenie szef sztabu powinien określić i zaproponować dowódcy:

- z jakich stanowisk dowodzenia będzie realizowane dowodzenie w poszczególnych okresach walki;
- miejsca i czas rozwijania stanowisk dowodzenia i punktów obserwacyjno - dowódczych oraz ich rejonów zapasowe;
- kolejność przemieszczania stanowisk dowodzenia w toku walki;
- podział dowództwa, środków łączności i transportu na stanowiska dowodzenia oraz POD;

- sposób utrzymania łączności z podległymi, przydzielonymi i współdziałającymi pododdziałami /oddziałami/;
- stopień rozbudowy inżynierskiej stanowisk dowodzenia i POD;
- sposób ochrony i obrony stanowisk dowodzenia.

Ad 9. Kontrola i pomoc

Kontrolę przygotowania wojsk pułku do wykonania zadań przeprowadza osobiście dowódca pułku i oficerowie sztabu i rodzajów wojsk.

W czasie kontroli oficerowie sprawdzają głównie:

- terminowość realizacji rozkazów, zarządzeń i wytycznych;
- zgodność treści decyzji podwładnych z otrzymanym zadaniem bojowym;
- prawidłowość zorganizowania zabezpieczenia działań bojowych;
- przygotowanie i gotowość pododdziałów do natarcia;
- przestrzeganie ustaleń w zakresie skrytości dowodzenia i maskowania.

W przypadku stwierdzenia niedociągnięć udzielają pomocy przy ich usunięciu.

4. PRACA SZTABU PODCZAS PROWADZENIA NATARCIA

Praca sztabu pułku podczas prowadzenia natarcia polega głównie na:

- kontrolowaniu realizacji przez podległe wojska decyzji dowódcy;
- zapewnieniu warunków wykonania przez wojska postawionych im zadań;
- dostarczaniu dowódcy pułku danych do korygowania lub podejmowania nowych decyzji;
- przekazywaniu wojskom nowych zadań bojowych;
- zapewnieniu warunków dla utrzymania ciągłego współdziałania, dowodzenia i realizacji wszechstronnego zabezpieczenia działań bojowych.

Równoległe z tym, sztab w oparciu o aktualną sytuację i przewidywany jej rozwój, opracowuje i melduje dowódcy dane dotyczące rozwiązania kolejnego zadania bojowego.

Podejście wojsk na rubież ataku, ogniowa ich osłona i ogniowe przygotowanie ataku

Podczas marszu na rubież ataku sztab pułku powinien:

- kontrolować ruch wojsk i terminowość ich rozwijania;
- śledzić objekty i cele przewidziane do niszczenia /obezwładniania/ w OPN;
- dokonać niezbędnej aktualizacji planu ogniowego przygotowania ataku i przekazać wykonawcom wynikające z niego zadania bojowe;
- skontrolować gotowość artylerii, środków ppanc i wydzielonych pododdziałów czołgów do wykonania OPA;

- skontrolować gotowość pododdziałów do ataku;
- zapewnić przekazanie wojskom sygnałów rozpoczęcia OPA;
- dopilnować wykonania przejść w zaporach inżynieryjnych.

Z chwilą rozpoczęcia przez wojska ataku praca sztabu powinna skoncentrować się na kierowaniu pododdziałami w celu:

- najefektywniejszego wykonania skutków kompleksowego porażenia nieprzyjaciela;
- potęgowanie siły uderzenia przez wprowadzenie do walki drugich rzutów /odwodów/;
- skutecznego odpierania ewentualnych kontrataków;
- zdecydowanego przechodzenia wojsk do pościgu.

Wprowadzenie do walki drugiego rzutu

Przygotowując dowódcy dane do decyzji o wprowadzeniu do walki drugiego rzutu sztab powinien dostarczyć dowódcy dane dotyczące:

- obiektów /celów/, które należy zniszczyć /obezwładnić/ ogniem artylerii;
- możliwości organizowania przez nieprzyjaciela obrony na kolejnych rubieżach i wykorzystania przez niego odwodów;
- słabych miejsc w ugrupowaniu nieprzyjaciela;
- kierunku, rubieży, czasu i sposobu wprowadzenia do walki drugiego rzutu;
- możliwości zabezpieczenia wejścia do walki drugiego rzutu;
- sposobu działania pododdziałów pierwszego rzutu na rzecz wchodzących do walki wojsk drugiego rzutu;
- możliwości współdziałania drugiego rzutu z wojskami będącymi w przodzie itp.

Po powzięciu przez dowódcę decyzji o wprowadzeniu do walki drugiego rzutu sztab pułku powinien:

- przekazać zadania wykonawcom;
- udokładnić współdziałanie i zabezpieczenie wejścia do walki drugiego rzutu;
- zapewnić dowódcy możliwość bezpośredniego kierowania wejścia drugiego rzutu /zorganizować PO/;
- zabezpieczyć bezkolizyjne wejście do bitwy drugiego rzutu /zwolnienie dróg marszu, organizacja regulacji ruchu/;
- opracować i przekazać meldunek do sztabu dywizji;
- powiadomić sąsiadów o decyzji dowódcy pułku.

Odparcie kontrataku odwodów nieprzyjaciela

- Sztab pułku powinien przygotować dowódcy dane do decyzji dotyczące:
- możliwości wykonania przez nieprzyjaciela kontrataku /skład odwodu, kierunek, rubież, termin i cel wykonania kontrataku/;
 - obiekty i cele, które należy zniszczyć /obezwładnić/ ogniem artylerii i innymi środkami;
 - siły i środki nieprzyjaciela na innych kierunkach natarcia pułku, możliwy sposób ich działania;
 - siły i środki, jakie należy użyć do bezpośredniego odparcia kontrataku oraz sposób jego odparcia;
 - siły i środki jakimi można i należy rozwijać natarcie na kierunku głównego uderzenia.

Po powzięciu przez dowódcę decyzji o odparciu kontrataku sztab pułku powinien:

- przekazać zadania wykonawcom;
- udokładnić współdziałanie i zabezpieczenie zgrupowania odpierającego kontratak oraz rozwijającego natarcie;
- zapewnić dowódcy możliwości bezpośredniego kierowania walką z kontratakującym nieprzyjacielem /organizacja PO/;
- zabezpieczyć bezkolizyjne wykonanie manewru na zagrożony kierunek odwodami specjalnymi;
- opracować i przekazać meldunek do sztabu dywizji;
- powiadomić sąsiadów o decyzji dowódcy pułku.

ZAKOŃCZENIE

Rozpatrzone w materiale metody pracy dowódcy i sztabu pułku oparte zostały na ustaleniach Regulaminu walki wojsk lądowych sił zbrojnych PRL, cz. I. dywizja - pułk,

Pozwoliły one na sformułowanie kolejności i treści pracy sztabu pułku podczas przygotowania i prowadzenia natarcia.

Wielostronny charakter i złożoność procesów dowodzenia wojskami wymagają od dowódców i podległych im organów dowodzenia stosowania różnych metod pracy podczas realizacji każdego przedsięwzięcia.

Dlatego słuchacze ASG WP w czasie studiów powinni poznać różne metody pracy i doskonalić swoje umiejętności w ich praktycznym stosowaniu podczas różnego rodzaju ćwiczeń i tym samym przygotować się do pracy na stanowiskach dowódczych i sztabowych.

Wydrukowano w 60 egz.

egz. nr 1-60 Bibl.Nauk.DZS
Wyd. ppłk Tarasiuk
Druk. A.Wł.
Druk. ASG WP nr pf 137/pf 723/WW
Kor. J.G.

